

Abstrakt

V současné době roste popularita spirituality na úkor institucionálních forem náboženství. Spiritualita je asociována především s osobními duchovními zkušenostmi, které mohou nabývat různých forem a čerpat z různých zdrojů. Bakalářská práce se zabývá jednou z jejích možných forem a to nevědomou spiritualitou, která je vymezena jako hypotetický koncept, na něž můžeme usuzovat z různých nepřímých a v současné době velice rozšířených projevů lidského prožívání a chování.

Náznaky tohoto konceptu můžeme najít v dílech zakladatele analytické psychologie C. G. Junga a existenciální analýzy V. E. Frankla. Vzhledem k významovému posunu pojmů spiritualita i religiozita oproti době vzniku jejich děl je v práci kladena otázka, zda lze jejich teorie aplikovat i na současnou situaci a koncept nevědomé spirituality. Nejdříve jsou proto v práci shrnovány aktuální přístupy a definice spirituality a religiozity. Pozornost je zaměřena hlavně na definice B. J. Zinnbauera a K. I. Pargamenta. Následně jsou rozebírány základní pojmy a teoretická východiska obou psychologických směrů i jejich přístup k náboženským jevům. Tato východiska jsou aplikována na koncept nevědomé spirituality s pokusem o její bližší vysvětlení. Na základě této aplikace jsou oba přístupy porovnány se zdůrazněním jejich pozitiv, negativ a přínosu k vysvětlení konceptu nevědomé spirituality.

Oba přístupy jsou vyhodnoceny jako vhodná teoretická východiska, která jsou i přes odlišnou dobu svého vzniku stále aktuální. Závěrem je poukázáno na nutnost dalšího zkoumání a přesnějšího vymezení konceptu nevědomé spirituality a vzhledem ke komplexnosti tohoto konceptu i na vhodnost doplnění výše uvedených psychologických přístupů dalšími metodami z jiných vědeckých oblastí.